

СОХАТЮК І., КОЛОСНІЧЕНКО О.В., КУДРЯВЦЕВА Н.І.

Київський національний університет технологій та дизайну

АНАЛІЗ СТИЛЕУТВОРЮЮЧИХ РИС ЕПОХИ РОКОКО ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ АСОРТИМЕНТНИХ РЯДІВ УРОЧИСТОГО ЖІНОЧОГО ВБРАННЯ

У статті розглянуто та виокремлено основні стилеутворюючі елементи епохи рококо з метою перенесення їх в сучасний вечірній одяг, що дозволяє підкреслити вишуканість, витонченість та особливість форм. Проведено аналітичні дослідження стилю рококо в архітектурі та костюмі, встановлено асоціативні, параметричні та кольорові взаємозв'язки творчого джерела із сучасними модними трендами для проектування урочистого вбрання.

Ключові слова: *стиль рококо, стилеутворюючі чинники, колекція урочистого вбрання, асоціативні методи проектування, трансформація форми.*

ANALYSIS OF FORMING THE ROCOCO STYLE FOR WOMEN'S DESIGNER CLOTHING

SOHATYUK I. KOLOSNICHENKO O.V., KUDRYAVTSEVA N.I.

Kyiv National University of Technologies and Design

Analytical studies of the Rococo style in the architecture and costumes.

Keywords: *Rococo style, style-forming factors, ceremonial dress collection, associative design techniques, transformation form.*

Вступ. Зовнішній вигляд моделі завжди є відображенням її особистості, сутності та особливості світосприйняття, зі всіма її звичками та вподобаннями. В одязі потрібно враховувати колір, лінію, фактуру і стиль. Одяг людини зумовлений її соціальним положенням, стилем, смаками, вподобаннями та матеріальним станом. Мода часто бере натхнення в мистецтві минулих історичних епох. Сьогодні, коли сучасна світова мода перенасичена різноманітними силуетними формами, конструктивно-декоративними елементами та аксесуарами, що часом є більш епатажними, ніж витонченими, дуже важко знайти відповідне вечірнє вбрання, що буде підкреслювати особистість власника.

У створенні вечірнього жіночого одягу творчим джерелом стали костюми епохи рококо [1-7]. Їх різноманітні об'ємні форми, декоративні елементи та членування надихнули на створення сучасної колекції жіночого одягу. Ці членування та елементи лягли в основу силуетних форм у колекції.

Постановка завдання. Рококо, стиль у мистецтві і архітектурі, що зародився у Франції на початку 18 століття і поширився по всій Європі [2-3, 6], прийшовши на зміну стилю бароко, що відрізнявся граціозністю, легкістю та інтимно-кокетливим характером. Рококо став результатом розвитку стилю бароко, і його художнім антиподом. Актуальність даного дослідження підтверджується постійним зверненням до неї світових метрів модного світу, спостерігається використання головних елементів стилю – завитка та картель. Основною метою використання елементів стилю рококо, як і в часи панування стилю, є прагнення підкреслити «рафінованість» соціального положення та витонченість власника. Сучасні прогнози трендсеттерських агенцій в один голос заявляють про популяризацію стилю рококо: все частіше можна зустріти сукні з впізнаваними візерунками і чітко прокресленими формами того часу.

Метою дослідження є аналіз та виокремлення основних стилеутворюючих елементів епохи рококо та їх

перенесення в сучасний вечірній одяг задля підкреслення вишуканості, витонченості та особливості смаку власника.

Об'єктом дослідження є процес розробки колекції сучасного молодіжного одягу на основі дослідження особливостей структурних зв'язків та чергуванні орнаментованих та лаконічних складових форм костюма та архітектури епохи рококо.

Предметом дослідження виступає епоха рококо з її вишуканістю у прояві особистого комфорту цільової аудиторії.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у виокремленні та трансформації історично сформованих зв'язків зовнішньої та внутрішньої форми стилю рококо з врахуванням його колористичного і декоративного наповнення, перенесення їх у сучасний молодіжний одяг.

Результати дослідження. З бароковим стилем рококо об'єднує прагнення до завершеності форм, однак якщо бароко тяжіє до монументальної урочистості, то рококо віддає перевагу витонченості і легкості [4-8]. Більш темні кольори і пишна, важка позолота барокового декору змінюються світлими тонами - рожевими, блакитними, зеленими, з великою кількістю білих деталей. Рококо, в основному, має орнаментальну спрямованість; сама назва походить від поєднання двох слів: "бароко" і "рокайль" (мотив орнаменту, вигадлива декоративна обробка камінчиками і черепашками гротів і фонтанів).

Однією з характерних відмінностей стилю є шлях його формування. Зазвичай, усі інші стилі в мистецтві, спочатку формувалися в архітектурі, і, лише згодом знаходили свій прояв у декоративно-ужитковому мистецтві, інтер'єрі та одязі. З рококо все з точністю до «навпаки». Стиль рококо практично не знайшов відображення в архітектурному екстер'єрі, але майже відразу виник, як інтимний камерний стиль палацових і аристократичних інтер'єрів віталень та будуарів. Він формується і вкорінюється в салонах приватних будинків, де їх господині створюють новий аристократичний образ і стиль життя. Це витончене, галантне мистецтво, покликане забезпечити вічне свято, що завжди уподібнене

маскараду, життя світських аристократичних салонів, точно наслідують ті модні напрями, які диктуються головними фаворитками короля. Жінка, її образ, її капризи, її вимоги – ось що лежить в основі нового стилю. Тому, головні особливості рококо визначають не предметно-просторове середовище і декор парадних залів і кабінетів, а декор і обстановка будуарів, насичених творами декоративно-ужиткового мистецтва, одяг, галантні манери і нові вимоги етикету. Весь стиль прагне бути легким, привітним, грайливим: усіма можливими і неможливими засобами створюється ефект руйнування меж.

Незважаючи на таку відсутність раціональності в користуванні архітектурними елементами і на примхливість, стиль рококо залишив багато пам'яток, які донині приваблюють своєю оригінальністю, розкішшю і красою, оскільки все мистецтво рококо створює грайливе, глузливе, вигадливе, відчуття стурбованості, що базується на асиметричності його форм.

Характерною рисою кольорової гами епохи рококо є присутність золотого кольору майже всюди. В основному він використовувався з метою акцентування уваги на важливих деталях та елементах оформлення – завитки, раковини, рамки фільонок тощо. Звичайно, що використання сусального золота для цих цілей могли дозволити собі не всі верстви населення, тому в нагоді ставала жовто-золотава фарба, що цілком пристойно передавала ідею та коштувала в рази дешевше. В якості фонів інтер'єрів характерними були пастельні тони: блакитні, зелені, рожеві, жовті, кремові, білуваті і колір слонов'ячої кістки, з яким вдало гармоніювали глянцево-коричневі тони дерева [6-8].

З метою створення кольорових акцентів використовувалися більш насичені кольори: фіолетово-синій, зелений і рожевий "помпадур" – колір севрської порцеляни, який часто зустрічається в гобеленах.

Костюм в епоху рококо популярності набуває легкість, м'якість, вишуканість та помірність, що приходить на зміну барочній насиченості, густоті тонів та пишності форм. Рококо – це епоха, коли всі жінки – юні та романтичні німфи, яким ніколи не буде більше двадцяти на вигляд, а рум'яна і пудра в цьому майстерно допомагають.

Форма жіночої сукні також змінюється – спершу вона була вузкою, але згодом стало розширюватися і розширилося до карикатурного межі. Жінки носять жорсткі корсети і пишні спідниці, що створюють бажаний об'єм завдяки каркасу – панье (від фр. *panier* – корзина), який створюють ефект «перевернутої чарочки» – такий бажаний і модний силует того часу. Характерною рисою силуету були затагнутий корсетом верх і широка спідниця внизу, пишність якою підтримував спідничний каркас. Каркас представляв собою конструкцію з обручів, обтягнутих полотном. Діаметри обручів поступово зменшувалися до лінії талії. Самі обручі виготовлялися з вербових або залізних прутів, або з туго сплетеного кінського волоса, а найдорожчим матеріалом був китовий вус. Вся ця конструкція пристібалась на гудзиках до корсета, який щільно шнурували ззаду.

Варіативність силуетів досягалася за рахунок зміни форми панье в залежності від призначення. Розрізняли маленьке «ранкове», або «обачне» панье, панье «гондолу» – сплющене спереду і ззаду, дуже широке панье «з ліктями», на боки якого можна було покласти лікті. На початку царювання Людовика XV такі спідниці носили всі жінки без

виключення, від придворних дам до простих робітниць (рис. 1.) [1].

Рис. 1. Костюм епохи рококо

У другій половині століття панье замінюють подвійними фіжмами, що являли собою дві напівкупольні форми, окремі для кожного стегна, що кріпилися тасьмою на лінії талії. Французькі кравці незабаром вдосконалили і цю модель, запропонувавши дотепну конструкцію, що правда – досить складну: металеве панье, окремі частини якого кріпилися на шарнірах і були рухливі. Керувалися вони за допомогою стрічок, випущених через невеликі розрізи на поверхню спідниці. У сукні з таким каркасом можна було без труднощів сісти в карету або пройти у вузькій двері. Оскільки спідниця на фіжмах не допускала шлейфа – його замінили довгим і широким полотнищем, яке пришивалося ззаду на плечі або у талії. На поширення популярності таких вибагливих спідниць не могли вплинути ані протести духовенства, що не вщухали, ані глузування та карикатури у пресі, а такі матеріали, як китовий вус і сталеві пружини тільки зростали у ціні.

Найчастіше сукні виконувалося суцільнокроєними. Корсетний ліф щільно облягав фігуру спереду, а на спинці маса тканини вільно спадала широкими складками, що переходили в довгий шлейф. Декольте найчастіше робилося дуже низьким, сильно відкривавши груди і шию. Спідниця на каркасі виконувалася майже без складок. Рукава, вузькі вгорі і розширені донизу, завершувалися пишними широкими мереживами в кілька рядів.

Ще однією з особливостей костюма епохи рококо є оголення тіла, завдяки чому велика увага приділяється нижній білизні і панчохам. Жінки віддають перевагу білим панчохам, але іноді зустрічаються і строкаті їх варіації. Оскільки декольте дозволяло бачити сорочку з мереживною облямівкою – нижня білизна тепер стає справжнім витвором мистецтва – шовкова, прикрашена золотом і сріблом, багатими вишивками і мереживною обробкою.

В епоху рококо за рахунок більш пишних спідниць обсяг жіночого костюма в цілому збільшився, що позначилося на декорі використовуваних тканин. Нижня спідниця стала не тільки доповненням і зміцненням верхньої, тепер вона відіграє важливу роль і при ходьбі, оскільки часто стає доступною для огляду, це сприяє її рясному декоруванню – прикрашанню стрічками, мереживними фестонами, воланами.

Під корсетом і панье носили тонку білу сорочку, вишиту шовком, шиттям і мереживами. Поверх сорочки, корсета і панье надягали вихідну шовкову або парчеву спідницю, а іноді й дві, але так щоб верхня, пишно декорована, що не повністю закривала нижню, прикрашену рюшами або оборками.

Ще одним формоутворюючим обов'язковим елементом костюма епохи рококо є корсет (цей термін з'явився лише в XIV столітті), що перекирався ліфом на

шнурівці. До шнурівки, щоб плаття мало закінчений вигляд, пристібали трикутну вставку – стомак. Сукня, що щільно облягала верхню частину тіла, а ззаду збиралося у складки, отримала назву «gobes a la francaie», а стомак був її невід’ємною частиною. Щоб замаскувати вимушені зборки, що утворювалися на стомаку в зв’язку з недосконалістю крою, його щедро прикрашали вишивкою, мереживом, рядами акуратно розташованих бантиків зі стрічок, які називалися esbellt (сходи) і навіть дорогоцінними камінням. Такий розкішний стомак вважався ювелірною прикрасою, тому його часто переносили з однієї сукні на іншу. Через те, що стомак окремо підколювався до ліфа сукні – жіночий туалет займав чимало часу.

За часів регентства з’явилася кілька нових своєрідних фасонів жіночої сукні – контуш, або сукня зі складкою ватто. Це вільна суцільнокрійна сукня, вузька в плечах, що м’яко спадає на широкий каркас розташований по лінії стегон. Особливу красу і принадність представляла її спинка: по ширині плечей тканину закладали в поздовжні глибокі і широкі складки, які імітували плащ. Спереду контуш низько відкривав груди і ший, він міг бути накладним або розпашним. У XVIII столітті цей наряд називали «Адрієна» або «летюча сукня». Сьогодні ми називаємо його «сукня ватто», на честь відомого живописця, який не один раз зображував такий наряд. Дуже швидко цей ансамбль перетворився на туалет для придворних церемоній. Він обов’язково доповнювався ще мереживною наколкою у волоссі або найтоншою мантильєю із золотими пензликами, що прикривала голову. Не виключено, що «летючу сукню» близько 1715 Париж побачив на сцені «Комеді Франсе» у виставі за п’єсою Флорана Картону Данкур «Кокетки влітку». Схоже, що цей туалет прийшов в життя з театрального гардеробу.

Іншим, новим і дуже популярним кроєм суконь, був фасон суконь з укороченою попереду спідницею, довжиною зазвичай трохи нижче колін, з рукавами довжиною до ліктя. Стали модні також сукні у вигляді плащів, з рукавами та без. Найбільш повним втіленням рис рококо є костюм другої половини XVIII століття – сукня «полонез» – із значно зменшеними деталями й ускладненим декором. Зазвичай її рясно обробляли воланами, рюшами та всілякими мереживами, квітами, а виконувалася вона з більш тонких і м’яких тканин з дрібним візерунком.

За часів Марії-Антуанетти [1-4] відбувалася майже щоденна зміна фасонів, винаходом яких займалася сама королева за допомогою, тоді знаменитої модистки мадемуазель Бертен і танцівниці Гімар. Сама вона нерідко одягалася настільки ризиковано, що одного разу, пославши свій портрет матері, Марії-Терезії, вона отримала його назад з написом такого змісту: «Замість французької королеви, якою я сподівалася помилуватися на портреті, я побачила перед собою виряджену танцівницю. Безсумнівно, портретом помилилися і прислали не той, який призначався мені».

Подальший розвиток жіночого костюма знову повертає його до двох трикутників, з’єднаних вершинами на лінії талії. Примітно, що протягом усього XVIII століття покрій жіночого сукні залежав від таких елементів нижньої білизни як корсет і панье. Корсет мав низький виріз, завдяки чому груди стали майже відкритими. У його завдання входило підняти бюст, який спокусливо видніється крізь тонку мереживну оборку в вирізі сукні. Щільний, жорсткий дуже відкритий ліф сукні контрастував з пишною, непомірно

роздутою з боків спідницею на фіжмах. Складалося відчуття крихкості і витонченості фігури. Форму трикутника підкреслювали обробка ліфа і спідниці.

Мода в епоху рококо поширилася на лише на оформлення та предмети інтер’єрів, суконь та форми головних уборів та зачісок. Не менш важливою складовою залишалася мода на забарвлення та декоративну орнаментацию тканин. Розмаїття кольорів та вибагливі їх назви теж були своєрідним тестом на приналежність до «модної касты» тогочасних законодавців трендів. Нікого не дивувало, що в усьому Парижі не залишилося нічого, аж до вуличного бруду, щоб не дало назви якомусь відтінку шовку: «каналізація» або колір вишивки «паризький бруд», якою мадемуазель Ленорман обробила свою «Турецьку сукню», що викликало справжній фурор у суспільстві. Ніхто не сумнівався в правильності назви кольору тканини «кака дофіна», яка з’явилася в честь народження спадкоємця в королівській родині. І пояснювалося це все не тільки примхами смаку, а й жагою до фривольного способу життя, прагненням до постійної, невпинної та неприборканої розкоші.

Наймоднішими тканинами стали: атлас, шовк і полушовк з різнокольоровими візерунками. Для особливо багатих туалетів використовували бродат або парчу, для мантильїв і взагалі верхнього одягу – різновид легкого оксамиту або сатин. Ці тканини відрізнялися високими драпірувальними характеристиками, і красивим малюнком створювали враження постійної рухливості. Перетин і злами складок створювали виразну, характерну для Рококо гру світла та тіні. Композиція сукні поєднувала статичну, чітко фіксовану форму спереду і рухому форму ззаду.

Французький шовк прославився завдяки першокласній якості та, поступово, витіснив італійські шовкові тканини, які домінували в моді в попередньому столітті. В середині XVIII століття – в золоту епоху стилю рококо – фаворитка Людовика XV мадам де Помпадур постає на портретах в дивовижних сукнях, виготовлених з високоякісного шовку.

З початку 1770р. поширилася мода на тканини в смужку серед усіх верств населення. У модному журналі «Magasin des modes», що видавався в 1780-і роки, якраз перед Французькою революцією, нерідко зустрічаються як чоловічі, так і жіночі костюми з тканини у вертикальну смужку двох кольорів. Мода на тканини в смужку збереглася і в період Французької революції.

Найважливішими елементами, що прикрашали сукні в епоху рококо, були оборки, бахроми, букети штучних квітів, стрічки, тасьма синель, рюші з найніжніших мережив тощо. Велике значення надається дрібним доповненням до одягу, таким як віяло, яке було необхідною частиною вміння кокетувати, сумочка «пампадур» для незліченних косметичних дрібниць, брегети –годинник-брелок на ланцюжку, рукавички і муфточка. Часто епоху рококо називають мініатюрним століттям, коли ідеалом жіночого вигляду була лялькова, мініатюрна красуня з витонченою невисокою фігуркою, тонкою талією, затягнутою в корсет, маленьким ротиком та вузькими плечами. Тому, не дивним є звернення значної уваги на такий тонкий та філігранний вид декоративної обробки, як рельєфна вишивка, що отримала досить просту назву – вишивка рококо.

Таким чином, методологічною основою досліджень визначено морфологічну трансформацію архітектурних форм, елементів декору, геометричність та фактурність декоративних елементів шляхом застосування адаптованих

елементів в костюмі [9]. Системно-структурний аналіз дозволив виокремити основні характеристики та принципи побудови історичного одягу епохи рококо, його системні зв'язки та пропорційний устрій. Морфологічний аналіз, що базувався на результатах літературно-аналітичного, візуально-аналітичного та соціологічного опитувань, став підґрунтям для створення варіативних моделей-пропозицій сучасного жіночого одягу з трансформованими елементами стилю рококо. Поліпшення експлуатаційних та естетичних показників новостворених моделей досягається шляхом застосування сучасних матеріалів, фурнітури та конструктивно-технологічних особливостей проектування та виготовлення колекції, що зробить її вироби сучасними та ергономічними.

Аналіз моди останніх років [10-12] дозволяє зробити висновок, що стиль рококо в сучасній «фенш індустрії» є актуальним та затребуваним. Це підтверджується постійним зверненням до нього провідних гуру в сфері дизайну одягу. Так, за останні роки найяскравіше його трансформували у сучасне подійне життя творчий дует Dolce & Gabbana. В одязі італійського бренду використовуються такі декоративні доповнення, як кристали, стрази і різні мережива, що повною мірою відповідає основним характеристикам епохи рококо. Особлива увага приділяється забарвленню і фактурі основи тканин. Щодо її колориту, то тут домінує пурпур, чорний з золотом, синій з сріблом, а також тютюновий, червоний і коричневий. Найчастіше тканини розшиті різними стразами, які здатні не тільки привернути до себе увагу всіх оточуючих, а й створити відчуття святості і урочистості.

Образи колекцій, в яких використовуються візерунки з рослинними мотивами, користуються популярністю у багатьох шанувальників цього стилю. Особливо розкішно виглядає одяг, виконаний з оксамиту або парчі, розшитий кристалами. Під час створення своїх сучасних колекцій, виконаних на тему трансформації історично сформованого стилю рококо, багато дизайнерів використовують найоригінальніші композиції з намистин, стеклярусу і бісеру. У їх колекціях немаловажне місце займають короткі пелерини, що нагадують накидку кардинала. Тут також присутні великі банти, стрічки і манжети, що складаються з декількох мереживних шарів. Саме такі елементи одягу широко використовувалися у вбранні короля та його двору.

Варто зауважити, що стиль рококо сучасні дизайнери використовують в розкішних нарядах при пишних показах на подіумах. Їх моделі доповнюються різною біжутерією, а також і прикрасами для волосся. Також Dolce & Gabbana представили своїм шанувальникам різні аксесуари: обручи для волосся з кристалами, довгі сережки та намиста. Як і в минулі часи, сучасний наряд у стилі рококо має пишний вигляд, адже створюється тільки справжніми майстрами. Тільки професіонали своєї справи можуть виготовити виріб, який максимально точно буде поєднувати в собі всі елементи епохи.

Віання сучасної моди і неперевершеного стилю рококо були об'єднані в колекціях Карла Лагерфельда. Фотосесія нової колекції проводилася на тлі казкових фонтанів і розкішних садів Версаля. Ця обстановка дозволила посилити образ придворних дам Франції XXI століття. Для додання сучасних акцентів обличчя моделей замість мушок прикрашали логотипи Коко Шанель.

Вже не один сезон в індустрії моди спостерігається лаконічний стиль – мінімалізм. Величезна кількість брендів

відмовляються від показної насиченості, яскравої мішури і «надмірностей». Найвідоміші дизайнери віддають перевагу простому одягу, пошитому зі смаком, який виглядає просто, але стильно. Даний напрямок не має строгих обмежень. Вбрання відрізняється відсутністю обробки, простим кроєм, якісними матеріалами. Незважаючи на це, тиждень моди весна–літо 2017 представив зовсім інші моделі, в яких були присутні стрази, люрекс, мереживо, гофре, вишивка, бахрома, волани, контрастні вставки, накладні листя і квіти. Таким чином, наші улюблені дизайнери відзначили, що у сучасній моді не властиві нудні образи, буденні риси, однотипні ліки.

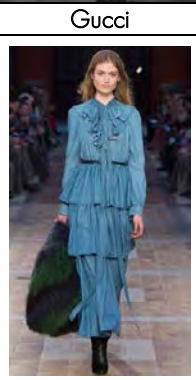
У жіночій моді актуальним трендом стала наявність штанів. У наступному сезоні можна буде носити все – від класики до різних варіантів бермудів, палаццо, капрі. Єдине, що варто взяти до уваги – штани мають виключно делікатно підкреслювати фігуру, залишаючи вільне прилягання для відчуття повного комфорту і одночасної впевненості у собі. Відмінною особливістю модних жіночих штанів є насичений колір, при цьому лідерство відводиться червоному. Деякі фасони, що нагадують за кроєм і фактурою джинси, гордо несуть на собі стрази та вишивку (табл. 1). Влітку 2017 року не потрібно буде набиратися сміливості, щоб продемонструвати деякі частини тіла, оскільки на піку моди з'являються короткі топи. Жінки будь-якого віку, з різною статурою зможуть взяти цю тенденцію на замітку. Завищена талія буде актуальна для всіх, а занижена залишиться актуальною для молодіжного стилю.

Ідеально підібрана сукня – це можливість залишатися стильною і привабливою в будь-яку пору року та незважаючи на погодні умови. У новому сезоні дизайнери випустять велику кількість різноманітних повсякденних нарядів – від літніх повітряних сарафанів до строгих суконь-футлярів.

Потенційними споживачами колекції, що проектується, є молоді дівчата та жінки. Це молодь, для якої одяг має велике значення у формуванні власного стилю; на це вони готові витратити гроші. Інколи, у пошуках нових рішень, молодь звертається до наслідування кумирів, батьків, товаришів, не завжди звертаючи увагу, чи пасують ці речі саме їм.

Отже, в основу концепції колекції покладено ідею надання сучасної молоді впевненості у собі, яка була б гармонійною. Як правило, потенційний споживач колекції стилю рококо звик до розкоші та вишуканості, прагне бути «королевою балу». Але, все ж таки, не будемо забувати, що правильно створений персональний стиль – це певне поєднання та гармонізація загальної форми одягу та її складових: крою, кольорів та фактур тканин, що несе в собі певні емоції. Індивідуальний стиль одягу завжди перебуває в прямій залежності від моди, яка вносить до нього помітні зміни, інколи – до невпізнання: – від романтичної кокетки до гламурної леді-вампи. Головним при виборі речей для споживача залишається незвичайність та яскравість, що допомагає формувати образ з натяком на пишність та вишуканість. Для створення рядів колекцій слід обрати окремі пластичні вузли на конструктивних поясах шляхом використання їх в якості композиційних центрів. Візуальний та аналітичний аналіз жіночих костюмів епохи рококо дає невичерпне підґрунтя для розробки сучасної жіночої колекції: з історичного прообразу виокремлюються елементи членувань, крою, симетрії.

Прояв характерних рис стилю рококо в сучасних модних тенденціях

№	Назва характерної риси	Наявність характерних рис стилю рококо у сучасних модних тенденціях		
1	2	3		
1	Оксамит	 <p data-bbox="538 773 616 801">Lacoste</p>	 <p data-bbox="877 773 981 801">Valentino</p>	 <p data-bbox="1224 773 1328 801">Nina Ricci</p>
2	Оборки	 <p data-bbox="538 1192 616 1220">Chloe</p>	 <p data-bbox="877 1192 964 1220">Gucci</p>	 <p data-bbox="1224 1192 1311 1220">Fendi</p>
		 <p data-bbox="538 1571 616 1598">Chanel</p>	 <p data-bbox="877 1571 997 1598">Sonia Rykiel</p>	 <p data-bbox="1224 1571 1311 1598">Rodarte</p>
3	Парча	 <p data-bbox="538 1984 634 2012">Blumarine</p>	 <p data-bbox="877 1984 964 2012">Rochas</p>	 <p data-bbox="1224 1984 1311 2012">Gucci</p>

1	2	3		
4	Оббивні принти	 <p data-bbox="492 692 645 722">Giorgio Armani</p>	 <p data-bbox="797 692 1017 722">Alexander Mc Queen</p>	 <p data-bbox="1207 692 1290 722">Rodarte</p>
Асортимент				
5	Вечірні сукні	 <p data-bbox="517 1122 622 1152">Nina Ricci</p>	 <p data-bbox="860 1122 959 1152">Valentino</p>	 <p data-bbox="1133 1122 1359 1152">Alexander MC Queen</p>
Кольори				
6	Пастельні кольори	 <p data-bbox="517 1601 622 1631">Courreges</p>	 <p data-bbox="872 1601 946 1631">Kenzo</p>	 <p data-bbox="1207 1601 1290 1631">Balmain</p>
7	Ліловий	 <p data-bbox="525 2028 607 2059">Miu miu</p>	 <p data-bbox="872 2028 946 2059">Kenzo</p>	 <p data-bbox="1210 2028 1285 2059">Ashish</p>

Висновки. Таким чином, аналіз рис епохи рококо дав поштовх для проектування колекції стильного урочистого жіночого вбрання. Використання тематики першоджерела дозволяє удосконалити зовнішню форму та кольорове наповнення сучасного одягу шляхом встановлення асоціативних параметричних взаємозв'язків між творчим джерелом та розробленими моделями одягу. Все це дає змогу задовольнити попит сучасного споживача шляхом застосування асоціативних методів в якості засобу дизайн-ергономічного проектування. Розгляд стилеутворюючих рис епохи рококо створює підґрунтя для проектування асортиментних рядів колекції урочистого жіночого вбрання, а також визначає принципи створення образів колекцій в поєднанні із сучасними матеріалами, їх фактурами (в тому числі принтами) та конструктивно-технологічними особливостями виготовлення гармонійних моделей сучасного молодіжного одягу.

Список використаних джерел

1. Козлов С.Л. Проблема рококо и французское литературное сознание XVII-XVIII веков. - М.: 1985 г.
2. Weisgerber J. Les masques fragiles. Esthetique et formes de la litterature rococo. – Lausanne, 1991
3. Brady P. The rococo style versus Enlightenment novel. - Geneve.: 1984
4. Ренессанс. Барокко. Рококо. Проблемы стилей в западноевропейском искусстве. - Ответственный редактор Виллер. - М.: 1966 г.
5. Hatzfeld H. The rococo. - N.Y.: 1972
6. Laufer R. Style rococo, style des Lumieres. - P. - 1963.
7. Жеребин А.И. Стиль рококо как пространство культуры // XVII век: литература в контексте культуры. – М.: 1999 г.
8. Пахсарьян Н.Т. Генезис, поэтика и жанровая система рококо. - Днепропетровск: 1996 г.
9. Малинська А.М. Розробка колекцій одягу: навчальний посібник / А.М. Малинська. КЛ. Пашкевич. М.Р. Смирнова, О.В. Колосніченко. – К.: ПП «НВЦ«Профі». 2014. - 140с.
10. Основные тенденции «весна/лето 2017 из Нью-Йорка [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ohfashion.ru/tendentsii/osnovnyie-tendentsii-vesna-let-2017-iz-nyu-yorka/>
11. N.V. Chouprina Sources of Receiving Information of Modern Tendencies in Fashion Industry Vlakna a Textil (Fibres and Textiles) 23(4), 47-54, 2016
12. Моя мода. Модные тенденции 2017. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://moja-moda.ru/>

